

: doma na skü-
mesečno 2 D.,
iznoga 2 Din.
) par.
stvo mesečno
M. Listom, M.
i kalendarom
100 Din.
mora bar me-
o naprej.
žnice 11806.
se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstem
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.,
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

om i grofom

raj vzememo, jo vam razde-
ednok srečni, vbogi kmetje
ški delavci. — Tak so gučali
komunistični agitatorje. Kmet
k je verva. Gledao je samo
anje, ne pa na tiste, ki so
Če bi gledao na te, ne bi ver-
drži samo tisti, ki je pošten,
svojimi najvišjimi Gospodi,
to, ka njemi ide. Če što naj-
Gospoda, svojega Boga ne-
iati i svoje dužnosti do njega
kak bi mogo on spuniti du-
čanje do svojega bližnjega?
met je verva, da sloboden
i bode popovska i grofovska
jegova i je za začeo ropati to
grade rüšiti, vrednost ž njih
i, čakao je blaženost. I prišlo
stvo.

govori hujskači so seli na stolce
prvo njihovo delo je bilo,
zeli tisto vervačemi narodi,
i je bilo najsvetejši: vero-
dali so njemi k božoj službi
cerkve so njemi podrli, spre-
skladišča i gledališča; če je
a molo Boga i ga je što gor-
ga kaštigali; če se je skri-
šumaj i drugih skritih kra-
ležuval bože službe, so ga
Po to še nezadosta. Deco so
dol z maternoga naroča, vzela
viška oblast i je dala v državne
kde se ne sme včiti od Boga,
lubezen do starišov ne ime-
le se goji v deci samo sovra-
Boga i bližnjega. Deca rus-
lepo vervačega kmeta je pre-
bor brezbožnikov, v šterom z
sovrastvom sramoti mladina
ki je bio i je ešče najsvetejši
im: dobroga Očo nebeskoga.
nešteto krat mora zvediti, da je
dete, vzgojene v državnih za-
postalo poleg neverstva tudi
. Nešteto maloletne dece je
največše hüdobije, ka je po-
azumlivo, da če Boga nega,
i te dete nebi privoščilo tisto
a majo boljševiski voditelje, ki
ij drugo ne kak ono.

ajstrašnejši vdarec je pa pre-
ski kmet i delavec te, gda njemi
a vzela njegovo lastno zemlo.
obo popovske i grofovske, nego
rojo je zgübo. Delati mora za
ike, ki se mastijo iz njegovih
po varaških palačaj, iz šterih
gnali poštene lastnike, on siro-
net i delavec, pa mora stradati
noj grüdi. I če ne pripova te-
eliko boljševiski oblast terja od
ga preženejo v Sibirijo, kde
ori kaši delati noč no den, do-
vkraj, i to kšenko za boljše-
ravnitele, ki ž njegovimi trüdi
o dol ceno lesi, zrnji i drugim
om i te dovažajo v druge dr-
de znova trpi kmet, ar nemore
štenoj i pravičnoj cení odati
pridelkov. Trpi kmet doma i
drugih državaj, boljševiski ži-
pa masti ž njegovih trüdov, ar
takši nemak, da je verva vsa-
fakini, ne pa tistim, ki so njemi
šteni. Milijoni so vmrli v Rusiji
da. V tistoj Rusiji, štera je prle
ala več zrnja kak cela Europa.
vmrli so siromaki, ar je boljše-
lpelao za sebe vse, kmeti pa ne
nikaj, püsto ga je na samoga
Kristušov navuk jasno pove, da
ma pravico do svojega, to je
a lastninsko pravico. To lepo
šovo načelo, štero priznava vred-
teli, ar se z delom spravlja vred-
so boljševiski krvooločniki tak
enili, da so je samo za sebe
ali, kmeti so je pa vzeli. Ka
pripova, je boljševiski i tem
če nemore vzeti, a kmeti se pa
nora vzeti. Grozoviti navuk. A
to povedano, vredna kaštiga za
vernost nesrečnoga kmeta.

Naš prezvišeni gospod lavantinski knezoškof i apoštolski administrator Slovenske krajine 60 letnik.

Augusta 1., včera, so dopunili
šestdeseto leto naš prezvišeni nadpas-
tir. Za to velevažno dobo človečega
življenja si naš prezvišeni gospod nad-
pastir ne želejo nikaj drugo, kak naj
molimo za njih i sveta prečiščavanja
darüjemo za njih i naj zütra popod-
nešnjo pobožnost darüjemo v namen,
ka se vse viseče zadeve v püšpekiji
rešijo na božo diko i zveličanje düš.
Včinito to. Pa s tem se nezadovol-
mo, ka bi samo vütro, 2. avgusta to
delali. Vnogokrat, do svoje smrti de-
lajmo tak, molimo i se prečiščavajmo
goreče za našega višjega pastira. Kajti
višji pastir nas vodijo na poti zveli-
čanja pod oblastjov sv. Oče, Kristu-
šovoga namestnika, oni nam pošilajo
mesto sebe dühovnike, ki pasejo na-
še düše z hranov večne istine i z
krühom večnoga življenja, ki nam vo-
dijo düše h Bogi, je čistijo i spopol-
njavajo. Največša briga, najbolje vro-
če žela, najbolje goreča potrebščina,
štero nosijo naš prezvišeni nadpastir
na srci je zato ne drugo, kak da ma-
jo dosta dobrih dühovnikov, ki do

iskali samo božo čast i zveličanje düš.
Za to skrbeti, ka se te njihov namen
dosegne, ka majo sveto živeče dü-
hovnike, je zato najbolje goreča lübe-
zen do njih, je najiskrenejša čestitka
za njihovo šestdesetletnico, je največji
pripomoček za škofijo i apoštolsko
administraturo, je pot do največše
plače nebeske. Ka se te namen naše-
ga višjega nadpastira dosegne, ne sa-
mo, ka iz srca to želemo, ne samo
ka v te namen goreče molimo i se
prečiščavamo, nego v te namen smo
i bodemo vsi tüdi pripravi trpeti.
Trpeti, ka Jezus žele, naj je vsaki dü-
hovnik vreden drugi Kristuš! To je
naš pozdrav, to je naš poklon, to je
naš dar prezvišenomi gospodi knezo-
škofi lavantinske škofije i apoštolsko-
mi administratori Slovenske krajine
za njihovo šestdesetletnico. Bog jih
napuni i živi s svojim dühom i vse
njihove dühovnike!

V Slomšekovem dühi vodi
Drage düše vseh h Gospodi!
Živi, živi, duga leta,
Vse pripelaj nás v nebesa!

Tresetiletnica političnoga delovanja g. ministra, dr. Korošca.

Dnes teden se vrši v Maribori
v „Ljudskom vrti“, tam, gde se vršila
lepa igra „Naša apostola“, veliki ta-
bor na čast g. notrašnjemi ministri v
spomin, ka je že treseti let dela na
poli krščanske politike. Tabor se bo
vršo pod naslovom JRZ stranke, v
šteroj je zdaj notri bivša SLS. Tabor
se začne ob desetih predpoldnevom.
Je tabor toti v prvoj vrsti za Maribor
i njegovo okolico, vendar se oprosijo
vse organizacije JRZ, da pošlejo svoje
zastopnike na te tabor. Gospod mi-

nister Korošec je iz Maribora začeo
svoje politično delovanje na hasek
slovenskoga naroda, zato je pravilno,
da iz Maribora ide vü tüdi glas po
širnoj državi i prek njenih mej, kak
zahvalen je slovenski narod svojimi
voditelji, kak ga poštüje, kak se zbira
okoli njega i kak se šče ešče nadale od
njega voditi dati. Mi prosimo naše lüdi,
naj idejo oni, ki morejo, te den v
Maribor, da se vdeležijo toga lepoga
tabora. Na tajništvu JRZ Aleksandrova
6, se dobijo tüdi znaki po eden dinar,

ki šče, si je lahko küpi, dužnost pa
to ne. Ar naši lüdje ne bi mogli biti
pri sv. meši, če idejo z vlakom v ne-
delo rano, se je oprosi, da idejo že v
soboto večer, kajti prva dužnost v ne-
delo je poslušanje svete meše.

Gospodi dr. Korošci pa želemo
pri toj obletnici samo to i molimo
samo za to: *naj vodi slovenski narod
bo božoj volji.* To če sprosimo, smo
sposili vse, več ne je mogoče i bolše
tüdi ne. Bog živi našega voditelja i ga
blagoslovi ešče duga leta!

Zahvala velikomi Prekmurci.

Te veliki Prekmurec so mil. g.
Dr. Slavič Matjaš, papov prelat, vse-
učeliški profesor v Ljubljani. Za Prek-
murca jih zovemo, ar so za nas Slo-
vene, ki prebivamo v lepoj Sloven-
skoj krajini, Prekmurec, ar prek Müre
prebivajo, posebno pa zato, ar so oni
dali Slov. krajini ime Prekmurje i se
z celim srcom potegüjejo za to ime.
Mi njim toga ne zamerimo, jih poš-
tüjemo pa iz srca jih mamó radi vsi.
Oni pod imenom Prekmurec razmijo
nas, ar na njih gledoč, ki na drugoj
strani Müre prebivajo, smo Prekmurci;
mislijo pa z tem imenom povedati
vsikdar, da smo sinovje Slov. krajine,
za štere slovenstvo so se ravno oni
največ borili i Slov. krajini tüdi naj-
več priborili stem, da jo mirovna kon-
ferenca v Parizi priznala kak en deo

lepe, velike Jugoslavije. So naš do-
ber i davni prijateo iz mladosti. So
imeli vsikdar odprto srce za nas. So
nam vsikdar pomagali. So vse naše
poteškoče bile njihove. Malokde smo
najšli teliko razumevanja za naše po-
trebčine, kak ravno pri milostivnom
prelati g. dr. Slaviči, rojaki sosedne
Križovske fare.

Naš domači tisk njim je posebno
pri srci. Ga lübijó kak malo što. Ga
podpirajo leto za letom nesamo z
rednim plačüvanjom naročnine, nego
tüdi z velikimi podporami. Ga hvalijo,
kak dobroga i jih razžalosti do dna
srca, če se dela proti njemi, proti No-
vinam, proti Marijinomi Listi, šteri
tisk spoznajo za jako dobroga i kr-
ščanskoga; po njihovoj sodbi je ešče
bolši, kak neštérni prečni.

Že večkrat so tüdi pisali v naše
liste, pa nam povedali odkrito tüdi
falinge, štere so opazili pri njih. To
odkrito prijateljstvo visoko cenimo i
bodimo zahvalni za nje. Posebno za-
hvalo pa zaslüži najnovjša podpora
mil. g. prelata Slaviča. Gda so lani v
roke dobili naš veliki Marijin List i v
njem najšli napisano, keliko dühovni-
kov i redovnih oseb je dala Apoštol-
ska administratura Slovenska krajina
svetoj Kat. Cerkvi, so napisali lepi
dugi pohvalen članek v katoličanskem
dnevniku „Slovenci“ od nas. Celo na
vseučilišči med predavanjom so ome-
nili naš Mar. List kak gledalo, v šte-
rom se vidi naše delo za Kat. Cerkv.
Pa stem neso se zadovolili. Poslali so
nam 500 Din. pravi, petsto dinarov
podpore na naše liste z etimi rečmi:

navuk je samo eden. Kristušov na-
mestnik, sveti Oča so jasno naznanili
sveti, kak se more ravnati z delavci
i siromaki. Kem prle do se deloda-
jalci i bogataši sveta ravnali po tom
navuki, tem hitrej pridemo vü z te
stiske — i gotovo je da pridemo, — ar
kak je Kristuš svet rešo ne samo več-
ne nesreče, nego po lübezni do
bližnjega vseh drugih nevol tüdi, gda
je prišo na svet, ravnotak je dnesden
tüdi pomoč jedino v njem i po njem
v njegovoj Cerkvi, v te navukaj, ki so
Kristušovi. Ne verte krivim prorokom,
ki k vam prihajajo v ovčenoj obleki,
odznotra so pa zgrablivi vucje!

To je Kristušova reč, reč zapo-
vedi, držte jo. Če te jo držali, vas
obdrži ona i pripela v srečnejše dne-
ve; če jo pa zavržete, celo življenje te
svojo nespamet objokavali. Včite se
z nesrečne Rusije, za štero kriči celi
katoličanski svet milo i jočeč po vsa-
koj tihoj svetoj meši: *Odrešenik sve-
ta, reši Rusijo!*

Gda smo mi küšali, kakši je
krüh boljševiski pod Kun Belom, zna-
mo, kak se nam je godilo. Pomlino
ešče nikaj vredne bele peneze, za
štere smo mogli ta dati prave. Pom-
limo, kak so nam plačüvali živino ž
njimi, kak so nas mantrali, kak so
pobrali ešče cerkvene kinče i je Kun
Bela ž njimi odleto v Moskvo, kde
se bogati iz trüdov siromaškoga člo-
veka i se norčari iz vere pobožnoga
naroda. Mislite, ka tisto, ka je bilo,
ne more več priti nazaj. Hitrej kak bi
mislili. Hitrej zna napočiti tista vüra,
štero bi na veke obžalüvali, kak den
mine, če te vervali agitatorom. Vse
od toga visi, če te vervali. Če te ver-
vali tistoj akademskoj mladini, tistim
študentom i drugim agitatorom, ki
hodijo med vami i vam ponüjajo ne-
besa na zemli. Pazite, vucje so to,
samo koža je ovčja. Koža je obetanje,
ka dobite popovsko zemlo i peneze
iz kas i vse dobrote. Ešče vam včasi
povdarjajo, pop je sam, zakaj njemi

teliko zemle i vi v svojoj nespameti
priklumate, ka je tak i njemi verjete.
Ne premislite pa, da guči za sebe i
da vi tiste popovske zemle nikdar
nete želi, nego te jo želi za boljše-
vika ravnotak, kak te želi svojo lastno
za njega, ar de rodila samo za njega,
ne pa za vas. Pitajte te lüdi, ki vam
kaj obečavlejo, jeli svojo vrednost
obečavlejo? Pitajte je, jeli verjejo v
Boga, jeli spunjavajo svoje verske
dužnosti, jeli hodijo redno k svetoj
meši i predgi, jeli svojo vüzemsko
spoved i prečiščavanje vestno opra-
vlajo, jeli živejo poleg svojega stana
čisto, jeli so trezni, jeli siromake lübi-
jo i je podpirajo? Če vse te dobre
lastnosti majo, te se leško z njimi v
guč vzemete, ovak pa niti v guč se
ne vzeti ž njimi. I če vam što kaj
naprej nosi od teh novih navukov, pi-
tajte cerkveno oblast, jeli je vse po
Kristušovom navuki ali pa ne. Da če
je samo edna litera načiša, zavržite
ga, ar Kristuš je samo eden i njegov

„Pošiljam v spomin na 500 oseb, ki jih je jugoslovansko Prekmurje dalo 1935 v službo sv. Cerkve. Priporočam se Vam vsem, v molitev za prevod sv. pisma stare zaveze. Denar poklanjam za vaš tisk. Lepo pozdravljam vdani dr. M. Slavič.“

Iz tega pisma žari tak lepa lubezen do nas, do našega vsega ljudstva, do njegovih sinov duhovnikov i redovnikov, do njegovih misijonarov i misijonark i do njegovih redovnic, do njegovoga tiska, da komaj najdemo reči zahvale. Gda nam včasih spadne na pot Kristušovo, po šteroj vodimo vnogi naš mali narod k večnji i časnoj sreči, poleno z tistoga kota, z šteroga bi reči blagoslova mogli slišati, nas podvojeno razveseli mil. g. prelata pismo, ki je džundž apoštolskoga duha.

Gda se v imeni našega naroda, vsega naroda, doma i v tujini živčega prav iz srca zahvalimo mil. g. prelata, za odkrito lubezen, štero goji do ljudstva Slov. krajine, štere lubezni znamenje je tudi te lepi dar na naš tisk, prosimo vse naše ljudi, naj molijo za našega dobrotnika, g. dr. Slaviča i v njegov namen, da se slovenska izdaja sv. pisma staroga zakona posreči, razširi i služi vnoгим i vnoгим, pač vsem Slovencom za napredek v duhovnom življenji i k večnomi zveličanji. Bog plati jezerofartil!

NEDELA

deveta po risalaj.

Evangelij (Lukač 19) Tisti čas gda bi se Jezus približavao k Jeruzalemi, videvši varaš, jokao je nad njim, govoreći: ar da bi spoznao i ti, i najbolje na ete tvoj den, štera so na mer tebi; zdaj so pa skrita od tvoji oči. Ar pridejo dnevi na tebe i opašejo te tvoji neprijatelje z grabov i obsedejo tebe i vkup te stisnejo od vsej krajov; i na zemlo povalijo tebe i sini tvoje, ki so vu tebi: i ne nihajo v tebi kamna na kamni: zato ka si ne spoznao vremena pohodjenja tvojega. I notri idoci vu cerkev, začao je v goniti odavajoče v njej i kupivajoče, govoreći njim: pisano je, ka je hiža moja, hiža molitvena, vi ste pa njo učinili razbojnikov jamo. I včio je vsaki den vu cerkvi.

Jezus je ne jokao nad varašom nego nad njegovim ljudstvom. Zato, ka je ne štelu poslušati njegovoga opominanja. Ostali so trdi, mrzli, gluhi za glas boži.

Bog nam davle svoja opominanja včasih naravnost, včasih pa po drugih. Sam nam pošila tak, da nam razsvetljuje razum, da spoznamo odurnost i velikost pa vnožino grehov. On nam vzbudi dušnovest, štera nas vznemerja. Tudi po drugih nas opomina k dobromi. Včasih nam pošle nesrečo pri gospodarstvu. Pride smrt starišov, prijatelja, lastna smrtna nevarnost. Vse to človeka pretrese. Keliko nesrečnih duš je ravno po takšoj poti najšlo znova Boga.

Lepa opominanja davlejo tudi ljudje. Duhovnik na predganci, spovednik v spovednici, stariše svojoj deci, bratje i sestre med sebov, gospodarje pa majstri svojim. Što takših opominanj ne poslušša, se za nje ne briga i dale žive v grehi, ma zakrknjeno, trdokorno srce. Drevo je odspodi najbolje trdo, zato se najbolje tam sekira odbija. Tak je srce zakrknjenoga človeka. Ono se protivi milosti sv. Duha, ar je vsakeš dobro opominanje glas sv. Duha.

Pomislimo na trdokornoga mladencu. Sto i stokrat sta ga že oča pa mati opominjala, naj začne lepše življenje, a vse zobstom. Stokrat sta prosila lehkomišleno hčer stariša kak tudi dušni pastir, naj se ne podaja v grešno priliko. Njeva pa se delata norca iz vsega toga. Keliko opominov čujejo pijanci, preklinjevalci, lakomniki, krivičniki, nečistniki, v sovrastvi živeči pri predgaci, v spovednici pa indri, pa vse nikaj ne pomagaj! Što tak dela, tisti zove nad sebe božo kaštigo. Poslušaj ka pravi Bog: „Neso šteli poslušati, nego so hrabet obračali i svoja viha zapirali, da ne bi čili . . . i prišla je velika kaštiga od Gospoda vojskinih trum“. (Zah. 7.) Na drugom kraji čemo: „Ar sam vas zvao, pa ste se branili; sam stegivao svojo roko, pa ga je ne bilo, da bi gledao; ar ste moj tanač zavrgli i moje opomine zanemarili, se bom jaz k vašoj pogubi smejao, gda vas zadene ono, ar se bojite“. (Preg. 1-24.)

Politični pregled.

Arnautovič i tovariši obsojeni. Strelec na ministerskoga predsednika g. Stojadinoviča, Arnautovič Domjan je obsojen na 15 let voze, i na zgubo častnih pravic za stalno, ostali so zgubili častne pravice nateliko let, nakeleto let so obsojeni zvün Milanoviča. Obsojeni so: na pet let voze Stojadinovič Dragiša, na 4 letno Trbič Vasilje, Milanovič Dragomir pa na leto dni voze i na dveletno zgubo častnih pravic.

Stranko JNS būdijo. Z dnevom, kak je zdajšnja vlada dobila oblast v svoje roke, so voditelje bviše JNS stranke popunoma zgubili glave. Pravi pristaošci so najmre tej voditelje nigdar ne meli, nego so si pomagali na te način, da so samooblastno, diktatorsko vladali i je ljudstvo kratko malo moralo za nje glasovati. S prihodom zdajšnje vlade na oblast, v šteroj je tudi voditeo slovenskoga naroda, g. dr. Korošec, so pa voditelje JNS naednok ostali sami, brez vsakših pristaošov. Edno celo leto so se ne mogli znati i so ne znali, ka naj napravijo. Zdaj so pa že prišli telko k sapi, da so pred nedavnim časom napravili „kongres“ stranke v Belgadi. Na tom „kongresi“ so se zbrali voditelje iz cele države i so si zvolili za novoga predsednika generala Petra Živkoviča, šteri je zdaj ne več v aktivnoj vojaškoj službi. Večinoma so

bi se včasih vidlo, da je te gospod že palig novi politični kaput oblekeo. Tak politični voditelje pomali nazaj k sapi prihajajo i se po mali zbirajo, samo s tem naj se ne troštajo, da bi se tudi naše ljudstvo začnalo okoli njih zbirati.

Čiščenje v mačkovskom gibanji. Kak znano, so tudi na Hrvatskom pod mačkovskim kaputom šteli kakše haske za sebe spraviti najrazličnejši politični špekulanti. To so ljudje, šteri so že vsemogoče bili na tom božem sveti, vsigdar so pa iskali sebe samo i svoj hasek, penez njim je jako dišao, delo pa jako smrdelo. Za ljudstvo so se brigali samo, če so meli od toga kakši dobiček, če so pa le gde mogli koga znoriti, so to jako hitro napravili. Posebno so se pa pri-tepli v mačkovsko gibanje najrazličnejši komunisti. Vsi tej so vsešerom najbolje glasno kričali za Mačka i so vsakšega po glavi skukli, šteri je ne ravno tak glasno kričao ž njimi kak oni sami. Od zyuna so pač šteli biti bole mačkovski kak dr. Maček sam. Pomali je pa vodstvo stranke spoznalo, da bo najbolše če vse to smetje kem prve odstrani iz mačkovskih vrst i tak se je v istini začnalo delati v zadnjem časi. S tem pa, gda je dr. Maček začno vse špekulante iz svojih vrst vō metati, se tudi čiduže bole približavle zdajšnjoj vladi i dr. Korošci.

Nemiri v Belgiji. Velike demonstracije so napravili socialisti, policija je mogla razganjati nemir delajoče vnožine. Slika nam kaže nemire v mestu Louvain (Löwen).

bili tudi določeni že voditelje stranke za posamezne srece. V Sloveniji ma že vsaki srez svojega voditelja, kak so objavile naše slovenske demokratske novine, samo od sobočkoga sreza je nikaj ne bilo zapisano. Pravijo pa, da je za sobočki srez že tudi določeni voditeo, samo tisti gospod, šteri je za to določen, ešče ne bi rad bio, da bi ga že v časopisaj imenivali, zato, ka

I mogoče je že prav blizu čas, gda bo dr. Maček lepo z voditelji zdajšnje vlade šo vkup i bodo tak na najlepši način pometeni tudi vsi politični špekulanti.

Revolucijo v Španiji je vlada ešče ne pollačila. Francoski komunisti podpirajo španjolsko vlado v njenoj borbi. Zdaj sta dve vladi v Španiji i se pogajata med sebov.

Dijaški kotichek.

(Refleksije)

Zgodovina je učiteljica narodov. Koliko zla bi bilo prihranjenega človeštvu, če bi se hotelo učiti iz zgo-goyine. Zgodovina pa nam tudi priča, da je tisk najuspešnejše sredstvo za širjenje zla. Pod pretvezo, da delajo za izboljšanje socialnih razmer, za napredek, obračajo svojo ost proti Kristusovemu nauku, proti Cerkvi.

Vojske i revolucije, politični prevrati in karkoli se v zgodovini človeštva velikega zgodi, vse je delo idej. Te delajo zgodovino. Več glav, več misli in pri tem kaj lahko pride do trenja. Zgodovina ni nič drugega kot borba med dobrim in zlom, med dobrimi in slabimi ljudmi, med kraljestvom božjim in kraljestvom hudobnega duha.

Povej mi, kdo je pripravljaj pot francoski revoluciji? Bili so Voltaire, Diderot, Rousseau in drugi, ki so s svojimi spisi napovedali boj dotedanjemu družabnemu redu. Njihove misli so postale misli ljudstva, ki je začelo misliti, kakor so oni pisali. Je sicer res, da je zboljšanje razmer bilo potrebno, toda ob revoluciji koliko nasilja, koliko krvavega preganjanja bi

bilo prihranjenega ljudstvu, če bi ti pisatelji podajali le zdravo hrano!

Trenje med dobrim in slabim, sovraštvo do Cerkve, ki je v francoski revoluciji prišlo do viška in je zahtevalo mnogo nedolžnih žrtv, se ponavlja do današnjih dni na ta ali drugi način, zdaj v tej, zdaj v drugi državi. In to, kar se vsled slabega tiska dogaja neredov po svetu, velja za posameznike. Le čuj!

Kakor ogenj se je raznesla po mestu vest, da so našli v mestnem logu 13 letnega dečka, ki je bil zadrgnjen z vrvjo. Kdo je bil morilec? Šestnajstletni mladenič, sin dobrih staršev. S slabim čtivom si je zastrupil dušo. Z dinarji, ki jih je dobival za kruh, je med šolskimi odmorimi kupoval šund romane. Dan za dnevom je srkal strup iz teh romanov in sam je priznal 'sodniku, da ga je nekaj vedno priganjalo, da bi storil kaj podobnega kot junaki njegovih romanov.

K slavnemu francoskemu pisatelju je prišel čuden obiskovalec. Bil je mož neprikupne zunanosti, oblečen v staro, umazano obleko, obraz mu je bil upadel in roke so se mu tresle kakor starčku. Služabniku se je zdel sumljiv in ga ni hotel pustiti k pisatelju. A on je posili vdrl v stano-

Ceste na Goričkom

V „Slovenci“ od 24. julija čemo, da se bode že letos začno graditi iz banovinskoga fonda za javna dela most prek Müre pri Petanjcih. Kak velike važnosti bode te novi most posebno za gorički del Slov. krajine, to sprevidi vsakš, ki se je kda vozo ali je hodo iz Maribora gori do Kūzdoblanja. Iz banovinskoga bednostnoga fonda pa se bodeta tudi že letos popravili občinski cesti iz Kūzdoblanja do Mačkovec in iz Kūzdoblanja do Motovilec. Vendar bode tudi ednok naša Gorička deležna nikoliko javne podpore.

Pri toj priliki naj povemo ešče ništerne naše misli. Cesta iz Kūzdoblanja do vesi Motovilci je ešče tak za silo. Ešče bogša bode te, kda se popravi, kak nam obečavajo. Tudi skoz Motovilec je cesta prece dobra. Tam pri Ropoči pa se začne nevolja. Od tam, kde ide cesta prek Motovilec-potoka in prek Ledave na ropoški travnikaj, je že tak božna, da ti ob vsakšem dežji kola v blati obtičijo in da skoron nemreš na veliko cesto priti. Te del občinske ceste bi se mogeo zdignoti, z debelim kamnom iz gračkoga kamnoloma potlakovati in potem z brodcem posipati. Nebi bili ravnok preveč veliki stroški za to delo, zato ar je te deo komaj en kilometer dugi. Pertočka občina naj se za to poskrbi in poprosi bansko upravo za pomoč.

Ešče vekšega pomena pa bi bilo to, če bi se popravila, razširila in zbogšala cesta iz Motovilec skoz Ropočo i Krašče v Domajince i zatem skoz Topolovec z mostom prek Ledave v Skakovce. To bode jako važno zdaj, kda se zgradi novi petanjski most. Potem bodedo meli najkračišo cestno zvezo iz Radenc, ali pravzaprav iz Maribora do Kūzdoblanja in do Grada (Gornje Lendave). Cesta skoz Cankovo i prek Pertoče na Dolnje Slaveče proti Kūzdoblanji i proti Gradi je jako od rok i pa dosta dugaša. Samo poglednite si zemlevid i taki sprevidite, kak bi šla nova popravljena cesta naravnost gori proti severi od Skakovce, kde bi se ločila vd velike ceste pa gori do Kūzdoblanja. Prosimo banske svetnike, g. Bačića od Grada i g. Bajleca iz Sobote, naj se zavzmeta za pomoč od banovine za to cestno zvezo. Pa tudi občine, v šterih okoliš spadajo vesnice, skoz štere bi šla ta popravljena cesta, to so Strikovci, Cankova, Pertoča, naj poprosijo za pomoč iz banovinskoga bednostnoga fonda, da se ta tak potrebna i za goričko Slovensko krajino tak hasnovitna cestna zveza dosegne.

(Eden, ki je to celo pot že prehodno i na kolaj prevozo).

Nemčija i Austrija sklenile mir. Hitlerova politika je dobila veliko zmago, Nemčija i Austrija sta se zmirile. S tem je Nemčija postala prijateljica tudi Italiji.

vanje in se brez oklevanja vsedel na stol. Pisatelj se je čudno ozrl na nenadnega obiskovalca in zarohnel: „Kako si dovolite tako predrznost?“ Čudni gost je potegnil iz žepa samokres in rekel: „Prosim, ostanite mirni!“ Pisatelj je vznemirjeno vstal, ta pa mu pokaže samokres, rekoč: „Prosim, vsedite se!“ Pisatelj je nerad ubogal, a ni bilo drugega izhoda. Mož pa je s poudarkom vprašal: „Ali ste vi spisali roman La f . . . ?“ (to je eden najbolj nenavnih francoskih romanov).

„Da“, je obotavljaje odgovoril pisatelj.

Tujec je vzel z mize svetiljko, posvetil pisatelju v obraz in nepremično zrl vanj. Usta je imel odprta, kot otroci, ko kaj z zanimanjem občudujejo. Iz odprtih ust pa je izhajal grozovit smrad. Po petih minutah je postavil svetiljko zopet na mizo in rekel: „Tako torej zgleda tisti pisatelj! Poglejte name, mlad sem še. Ali je človek pri 30 letih že star? Ako je, morā biti za to važen vzrok, kaj ne? Gospod, pred 10 leti sem bral vaš roman La f . . . Čital sem skrivaj, požirajoče; v dveh dneh sem ga prebral . . . Gospod, ali veste, kaj je nedolžnost? Poglejte to!“ Mož je po-

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Nova sv. meša g. Bakan Ivana, salezijanca bo 23. avgusta, ne pa 2. kak je to bilo prvotno javljeno. Sv. meša se je odložila zavolo nagloga teškoga betega sestre novomešnika. Nova meša bo v Dokležovji.

Črensovci. Preminoče dni sta se zaročila g. Rous Matjaš, akademik i gđc. Luthar Elizabeta z Črensovec. Obema čestitamo i iz srca želimo, da prideta kemprle do že davno zaslužene službe.

Sobota. Julija 26. se je vršo v Soboti pripravljali shod za nastavev lovskoga društva za Slov. krajino.

Krasen pozdrav za novomešnika je poslal prijateo Lovro Salaj svojimi prijatelji novomešniki g. Kozar Alojziji. A pozdrav je prišlo te že v tiskarno, kda so bile Novine dotiskane, zato ne smo ga mogli objaviti. Prinese ga Marijin list ob priliki. Oba sina naše lepe Goričke, kde je redko novomešna slavnost, se v lubezni združujeta, štera ne pozna mej. Pozdrav je prišlo z Škofje loke.

„Düševni list“ se je pali zmoto. Jul. številka piše: „Etak Klekno-ve Novine v št. jun. 28: „Nasledijmo Slomška, on vodi v jakostno življenje i večno srečo v nebesaj“. Kako pa sv. pismo? Jezus veli: „Nasledij mene, jas sem ta pot, istina i žitek, ničče ne pride k Oči, nego po meni“. List, ki šče rezati našim evangeličancem krüh verskoga življenja, je močno zablodo. Na oči nam meče, ka zakaj smo priporacali, naj nasledijemo Slomška, ki je bio pošten, čisti, trezen, bogaboječ, pravičen človek, ki je najbolje verno nasledijevao Kristuša i za njim v nebesa prišo. Kristušova reč, „nasledij mene“, ne pomeni te teliko, ka bi njegove jakosti nasledijevali? Te bi pa lejko dužni bili pijance, nečistnike nasledijevati? Kristuša tisti nasledij, ki nasledijuje njegovo življenje. Njegovo življenje je nasledijevao Slomšek, zato, ki njega nasledijuje, Kristuša nasledijuje. Če Düševni list toga ne pripoznava, te zavrže svojega luteranskoga vladüvanja najostrejši i najpoglavitejši navuk, najmre ravnanje po svetom pismi. V tom pa čtemo, da jakosti imenitnih, dobrih možov i žen moramo nasledijevati. V tom stoji, da stariše moramo poštvati i v dobrom je nasledijevati; v tom stoji, da dobrega prijatela moramo ljubiti i ga v dobrom nasledijevati; v tom stoji, ka nas sam Bog vči, ka moramo jakosti poštvati, ka moramo svetnike častiti. Ve je pa sam Bog poslal k Mariji, toj prečistoj Devici najvišjega angela Gabriela i jo tak počasti. Vekše časti pa ne more na zemli ničše dobiti. Pa gda nam Kristuš pravi, da ga nasledijemo, ga moramo tudi v tom, da častimo tisto, ka je on častio i ka je vredno časti. I te so vredni tisti predvsem, šterim pravimo, da so svetci, da so sveto živeli. Tak dra-

tegnil iz žepa fotografijo, jo poljubil in dal pisatelju: „Dobro si oglejte tega lepega mladiča“, je zapovedal skoraj strogo. „In zdaj pogledajte drugo, tretjo, četrto, peto, šesto, sedmo...“ In pri tem mu je podajal celo vrsto fotografij. Nenadoma pa je zakričal in iztrgal pisatelju vse fotografije iz rok in vpil: „Ne, ne, ne glejte jih! Ker vi, prokleti, ne veste kaj je nedolžnost!“

Mladenič na prvi fotografiji — to sem jaz — a takrat sem bil nedolžen. In ta dekleta — bila so nedolžna... Tale se je lani obesila in za tri tedne je njena mati od žalosti umrla. In te... oh, vse so bile poštene, a zdaj so skvarjene, nesrečne in živijo v sramoti. Zagledal se je v svojo mladostno fotografijo in jokaje rekel: „Danes bi bil lahko duhovnik, če bi takrat ne bral vašega romana. Tresče se od sreče in veselja bi smel vsak dan povzdigovati kelih... A zdaj... se trese v moji roki samokres in ne vem, če se bom dobro zadel...“ Naglo je vstal, spravil fotografije in samokres ter dejal: „Opravil sem... videl sem tistega, ki je ugonobil mojo mladost, mojo srečo. Ali vam je neznosen smrad iz mojih ust? Puščam vam ga polno sobo, spada namreč sem, ker nalezel

Velika slavnost na Goričkom na Anino.

Nova sv. meša g. Kozar Alojzija. — Evangeličanci i katoličanci se združili pri Gospodovom oltari.

Ne pomli ne človek, ne zgodovina, ka bi se kda kaj takšega godilo pri borečkoj sv. Ani, na den proščenja, kak se je dnes tjeđen. K novoj svetoj meši se je zbral naš dober gorički narod v tak velikom broji, da je vsakom srce strepetalo od radosti, ki ma količkaj žive vere v sebe. Zbralo se ga je okoli desetjzero. Ta vnožina je napunila celi prostor okoli cerkve sv. Ane, cesto i vso bližnjo okolico. Med pobožnimi romari je bilo več bratov i sester iz Slov. krajine na Vogrskom, več pa ne je pustila prek vogrska omejna kontrola na prepoved monoštersko glavarja, Horvat Pavla. Evangeličanov je bilo okoli trijzero, ki so z najvejšov napetostjov sledili obredom svete meše i poslušali krasno predgo gospoda bivšega ravnitelja Martinišča, dr. Kelenc Tomaža i zaprosili od svojega rojaka, sina lepe Goričke, novomešniški blagoslov. Novomešnika je vodo pri oltari g. Ficko Karol, markovski plebanoš. Domači g. plebanoš, Čirič Anton so se ne mogli vdeležiti lepe slovesnosti zavolo betega. Novomešnik je sin vnogetnoga širitela naših listov, Kozar Jürja.

Sv. meša se je služila vünej na prostom, med šterov je nad vse lepo i genljivo popevao akademski zbor naše kat. akademske mladine, ki ga je

gi „Düševni list“, tak je to istina po tistom svetom pismi, z šterim si nas šteo vdariti. Sebe si ne vdaro, nego ščista zakopao. Ne si zato pozvani, da včiš evangeličance na njihovo vero, ar je sam ne razmiš i neveš.

Poznate „Očin krüh“ ali ržene rozičke? To je jako čemerna, giflična goba, štera škodi zdravji i je letos precij v žiti. Najbolše jo je nabrati pred žetvov, kda se žito zori, nego lejko se zdaj tudi nabere, kda se to čisti na trier i najde se tudi pri mlatilnici spodkar. Apoteke küpüjejo te Očin krüh za vrastvo. — Rž. R. Gančani.

Dar na misijon g. Kereca. Kak je prečteo pismo našega misijonskoga brata, Meolic Števana, ki se trüdi v Junnanfui za rešenje düš, naš delavec v Franciji, Kerec Mihal, je taki poslal 100 Din. na misijonske potrebe. Penes smo poslali na Rakovnik, da ga naprej pošlejo. Prosimo še druge dobrotnike, da se nespozabijo z našega misijona. Bog plačaj te dar!

Lendava. V pondelek popoldnevi okoli 3 vüre je naednok začnola goreti pri Nasički edna hüta, v šteroj je bilo puno sena. K nesreči so se taki pripelali domači gasilci, šteri so hitro začnoli gasiti. Prišli so tudi gasilci iz Sobote i tudi od Benkove fabrike gasilci, šterim pa je že ne trebalo stopiti v pomoč. Kak je nastao ogenj, se ne vej, ali velika zahvalnost ide domačim gasilcom, ki so s svojim požrtvovalnim delom hitro pogasili.

sem se ga iz vaših romanov“.

Zaloputnil je vrata... Nesrečna žrtev neuravne knjige! Svet pa slavi pisatelja, mesto da bi ga kaznoval.

Katarina S. je bila obsojena na deset let prisilnega dela v poboljševalnici, je pisal neki časopis. Kakšen zločin je zagrešila ta Katarina? Čuj! Obsojena je bila, ker je stregla po življenju lastnega očeta. Sodniki so upoštevali njeno mladost in zato ji prisodili milejšo kazen. Toda zanjo je govorila še druga, bolj olajševalna okoliščina. Dekle je skvaril njen lastni oče s slabim čtivom. Ni mu bila všeč hčerčina pobožnost, njeno pogosto prejemanje svetih svestev in nagnjenje za redovni stan. Zato ji je dal knjigo, ki je ostudno in lažno sramotila redovniško življenje.

„Beri to knjigo in prešle ti bodo muhe. Stavim glavo, da ti bo prešlo vse veselje za samostan“.

Očetova želja se je uresničila. Deklica res ni postala redovnica, a njena düša je bila skvarjena po slabem čtivu, njen moralni čut omračen in v 16 letu je nameravala ubiti lastnega očeta.

In podobne črne zgodbe bi se lahko nadaljevale. Na koncu vsake bi se moralo napisati: Zgubil je vero, zgubila je poštenje zaradi slabih knjig.

dirigirao g. inženier Neržima. Dühovščine se je zbralo z bogoslovci vred 21, lepo število med temi iz dalne lendavske dekanije pod vodstvom g. dekana Jeriča.

Naša katoličansko misleča akademka mladina je priromala tudi v te najoddalnejši kot Slov. krajine, da pokaže, da je pripravna se boriti za svetinje našega lüdstva z cele moči i to povsod.

Cela slavnost je bila kak edna prikazen, ki je prišla iz kralstva lübezni na zemlo. Lübezen je kralüvala pri celoj slavnosti, ne se poznala nikša razlika med evangeličanci i katoličanci, vsi so se zbirali z ednim istim lübečim srcem okoli Gospodovoga oltara i se veselili njegovimi novimi namestniki, ki bo k njemu vodo düše. Kak da bi pozabo naš narod, da ga je verska kriva novotarija na dvoje vtrgnola, kak da bi iz groba pokojnih očakov naših, ki vsi so bili katoličanci, stanola stara zložnost i napunila srca vseh navzočih z osvedočenjem, da druge poti, kak jo kaže katoličanska Cerkev vsikdar, posebno svetlo pa pri novih svetih mešaj, nega do Kristuša. Molimo vsi, evangeličanci i katoličanci dosta, da nas Kristušova roka znova zjedini, kak nas je roka nevrednoga dühovnika na dvoje raztrgala.

Nova meša g. Tratnjek Štefana v Beltincih julija 26. Po 32 leti so Lipovci dali znova novomešnika sv. kat. Cerkvi v osebi g. Tratnjek Štefana. Nešteta vnožina naroda je sprevedila novomešnika do prve njegove daritve. Vodo je novomešnika pri oltari g. Vadovič Rudolf, domači plebanoš. Predgao njemu je g. Škafar Ivan, kaplan z Prevalj. Jedro predge je bilo sledeče: Julija 5. gda si bio posvečen, se je zglasila za tebe najlepša pesem: Dühovnik si vekomaj. Zvonovje so ti dnes topesem ponovili: Dühovnik si vekomaj. Vretna neizmerne časti, če dühovnik sveto žive i sramota, če svoj stan zane-mari. Dühovnik je drugi, a bolši Adam, je dober pastir i drugi Kristuš. Kak je Bog Adami dao možnost da povekšava rod človeči, tak je dühovnik dobo oblast, da je dühovni oča, da düše, teh življenje rodi po rečeh sv. Pavla: V Kristuši Jezusi sem vas jaz rodio. Dober pastir je dühovnik i dela, kak je pravo sv. Ivan krstiteo: Kristuš mora rasti v düšaj, greh, človeče slabosti pa se zmenšati, zato mora hraniti i braniti ovce dühovnik. Drugi Kristuš je dühovnik, Kristuš se njemu je popolnoma zročo, njegovo daritev ponavlja pri svetoj meši. Dragi novomešnik, bodi popolnoma Jezušov, kak je on tvoji. Samo za to živi. Moli dnes, gda Jezus pride po tvojih rečaj na oltar, za višje nadpastire, vse dühovnike i tvojo drago mater, ki te je s svojimi molitvami i zgledom pripravala na lepi stan i vse dala Bogi, ar je jedino svoje dete, tebe, njemu darüvala. Moli za rod i vse nas. Zadnja moja prošnja je pa: ostani Marijin sin! — Dühovnikov z bogoslovci se je zbralo 19.

Gasilski svetek se je obhajao 19. julija. Posebno slovesno so ga obhajali v Soboti i Lendavi. Odlikovani so pri toj priliki v sobočkom srezu sledeči gospodje: Benko Jožef, nar. poslanec, Vezer Geza z Martjanec i Cvetko Ludovik iz Sobote. V lendavskom srezu pa gg.: Taš Dragotin iz Lendave i Smej Števan iz Beltinec. Čestitamo.

Deveta nova meša v Slov. krajini. Slüžo jo bo v Bogojini g. Bojnec Engelbert, iz redakapucinskoga, sept. 6. Novomešnik je doma iz Strehovec.

„M. Krajino“ boli, da smo na laž postavili njeno štetje lüdi pri našem shodi v Soboti i Lendavi. Boli jo i se tolaži, ka prej z Novinami mora meti potrpljenje. Mi pa pravimo, ka ne z Novinami, nego sama z seboj. Kajti pitali smo uradne osebe, koliko lüdi so prešteli na tema shodoma jul. 5. i so nam odgovorile z istov številkov, kak smo jo mi zapisali. Zato pa „M. Krajina“ mora meti veliko potrpljivost, ka gda požre vse uradne podatke, njej tej želodca ne pokvariyo.

Grad (G. Lendava). Delo za Prosvetni dom. Bije se cigeo za zidanje velikoga i lepoga, pa ešče bole potrebnoga Prosvetnoga doma. Naše mladoprosvetno društvo, štero se je letos ustanovilo, trno potrebuje veliko dvorano (hižo), v šteroj bi melo svoja spravišča, igre i druge sestanke i nastope. V zdajšnjih sükešnjih časaj to veliko prosvetno i socijalno delo sreča že pri svojem začetki velike težave i nevole. Vüpamo, ka de Bog blagoslovlo to delo, vse lüdi, šteri ga delajo i k coj pomagajo. Vsem, ki so že zdaj pomagali — se prav lepo zahvalüjemo — prosimo pa ešče nadale vse farnike gračke fare — brez izjeme — ka nam naprej pomagajo. Vej de to hiža — naša, za naše sinove i hčere, za naše očeve i matere — za vse nas. Nezavüpanje, pa ogrizavanja i šinfanje püstimo že ednok — s sküpnimi močmi pokažimo — pa nekaj zmoremo. Bog pa poživi vse dobre i razmete lüdi — samo koražno i veselo naprej za dobro stvar! — *Nova fajta.* Tüdi v naše lepe, tihe i še zdrave goričke kote se že šče na skrivom (poštenu človek vsigdar pri posveti dela) privleči kaj tihinske mode. Tak so se prej pojavili nove fajte lüdje, šteri več neščejo meti bele kože — kak mi ovi — nego rdečo — kak lüdje tam za Karpata. Zda se prej ešče bole skrivlejo. Če de to istina, ka se takši lüdje resan pojavljajo, te Vam te lüdi ednok malo bole na šürko opišem, odkec so, ka ščejo i za koga delajo. Dobro de, če se poznamo.

Poštnina v inozemstvo z 1. avgustom povekšana. Z prvim avgustom se je povekšala poštnina za 50 par. Poštnina dopisnic je 2 Din., pisem pa 4 Din.

V molitev priporočamo teško betežnoga dolenskoga g. plebanoša. Klekl Jožef, dolenski g. plebanoš, so teško zbetežali. Njihovo stanje je jako nevarno. Prosimo vse naše naročnike, naj molijo za betežnika, predvsem pa njihove vernike dolenske. Teški betežnik ležijo v sanatoriji Leonišče v Ljubljani.

Novine so narasle meseca julija za 34 komade. Odpadnola je 10 komadov. Čisti narastek 24 komadov. Marijini Listi so narasli za 27 komadov, odpadnola je 7 komadov. Čisti narastek 20 komadov. Iz srca se zahvalimo častitlivomi slugi božemi Antonu Martini Slomšeki za pomoč i prosimo po sv. Cirili i Metodi dobroga Boga, da ga podigne na oltar.

Ceno pšenice določi oblast i de strogo kaštigani, ki bi jo po nižjšoj ceni küpüvao, kak oblast določi. Banovinski žitni odbor bo meo vse na skrbi. To uredbo je izdala vlada v smisli 98 člena finančnoga zakona.

Melinci. Za kvar, šteroga nam je napravila Müra, smo dobili 70 metrov kukorice na prošnjo g. dr. Klara, narodnoga poslanca. Za nevmorno delo i brigo, ki jo g. poslanec nosi za naš celi srez, se njemu toplo zahvalimo, posebno pa za lübezen, štero goji do nas Melinčarov. Gda so nas pred volitvami lani pitali Mačkovi agitatorje: Zakaj pa volite dr. Klara? smo njim etak odgovorili: Zato ka bole kak dr. Klar potrebuje nas, potrebujejo mi g. dr. Klara. — Melinčarje.

Martjanci. G. plebanoš Berden, so žito že dali zmlatiti. Pšenico i oves pa morajo stražiti, ar se bojijo, ka bi njim što vužgo oslico. Razneso se je glas, da je nekaj šteo vužgati oslico i na strlaj čuvara je odbežo.

Lepo sliko sv. Ane je namalao g. Jakob Karot, naš akademski slikar iz Lipovec za bakovsko kapelo. Gospoda slikara prav toplo priporočamo. Če se bo sobočka cerkev slikala ali štera druga, naj se ne pozabi toga našega človeka, ki je z teškimi trüdi v velikom siromastvi dovršo svoje študije. Podpirajmo ga, ki šče-mo dati kaj slikati.

Proda se posestvo z vsemi pritliklami vsled selitve. Posestvo obstoji iz 8 katastralnih oralov zemlje, dobro rodovitne, ki leži v d. o. Ocince. Stanovanska hiša zidana z opeko krita, gospodarsko poslopje pa v primernem stanu. Več se izve pri obč. uradu v Rogasčevcih.

Slüžbo dobi dobra, poštena dekla, štera je vajena vseh hišnih poslov i po mogočnosti tudi kühanja. Opitaji je v Kmečkoj posojilnici v M. Soboti.

Čudna „Mur. Krajina“.

Že smo naprej znali, da „Mur. Krajini“ i ljudem okoli nje nede ravno šlo po žilaj, veliko zborovanje v Soboti, šteroga se je vdeležilo več kak jezeropetsto ljudi. To so tudi včasih v prvi številki „Mur. Krajine“, po zborovanju pokazali i s tem nevedoč izdali svoj polom širši javnosti.

Zato pa v svoji razburjenoj onemoglosti piše „Mur. Krajina“ med drugim tudi to: „Shod je bil napovedan za pol enajsto uro i sicer v dvorišču hotela „Krona“. To dvorišče se da dobro zapreti i je kaj primerno za politične shode.“ S tem šče „Mur. Krajina“ povedati, da se je to zborovanje ravno zato držalo v dvorišču „Krone“, da nebi mogli priti na zborovanje, plačani hujskači, razgrajaci i drugi njim primerni zalokanci.

Dobro je potegno „M. Krajino“ že nam dobro znani dopisnik s tem, da se je prej čulo samo nekaj vzkrikov dr. Korošci i dr. Kreki. Ka, ali se je sam vdeležo sprevoda ali pa je glupi, da je ne čuo nepretrganoga vzkrikanja dr. Korošci i dr. Kreki. I to ne vzkriko samo „dober tucat“ ljudi liki nad 700 ljudi.

Tisto pa, da bi „M. K.“ preveč veselilo miren potek shoda, preveč dvomimo. Zato či bi jo resan tak preveč veselo, bi zagvušno opustila njej prirojeno taktiko.

„M. Krajina“ tudi komentera članek napisani v „Slovinci“ i njemi podtiko laž, sebi pa objektivnost, četudi sama zna, da je istina ne na njeni strani. Pobija najprej, da je ne bilo na zborovanju 2000 liki 400 ljudi. Da pa cenjeni čtevci nede vervali „M. Krajini“, njim dokažem z etim računom. Dvorišče hotela „Krona“ (vzemem najmanjši račun) je vendar dolgo okoli 30 metrov i šurko 30 metrov. I či to pomnožim z 30 X 30, dobim 900 kvadratni metrov. Zračunano je najprej, da na ednom m² 5–6 ma ljudi mesto. Jaz vzmem samo 2 i s tem pomnožim številko 900 pa dobim 1800.

Ali je ne čula „Mur. Krajina“, da so zborovalci dostakrat prestavili z živijo kričanjem g. Bajleca i to ne dr. Mački liki dr. Korošci i dr. Kreki? Hidič Štefan.

Pisma naših iz tujine.

Dompere, 28. jun. 1936.

Prečastiti g. urednik!

Pozdravljam Vas v imeni blažene Dev. Marije i Vam želim lubo zdravje i vse najboljše. Najlepše se Vam zahvalim za liste, štere redno dobivam. Najprej prečtem evangelij potem pa predgo. Sem toti pri krščanskih ludeh, ki pa verske dužnosti ne spunjavajo. Sem blizi cerkve, zvoni mi pod vuhom doni, pa v cerkev nesmem. Delamo od noči do noči, pa ti grozni francoski gospodarje nam ne voščijo niti edne vürice počitka v nedelo i sveitek, da bi šli v cerkev i si s svojim

Za brata.

Povest.

Toda Roku se ni zmešalo; pač pa mu je ostal spomin na brata, ko je v nedeljo za svojega sovražnika njemu izročal svoj pristradani denar, tako živo v srcu, da se ga ni mogel znebiti. S tem spominom mu je pa tudi oživel spomin na prošla leta, na rajne starše, katere je spravil pod zemljo, na vse njegovo dolgo življenje, polno hudobij in pregreh. Bratova ljubezen mu je prebila srčni led in misel na Boga in na večnost se mu je vračala v zamrzo dušo. Jel je moliti in z molitvijo je prišla vera in z njo — upanje — — —.

Prihodnjo nedeljo so ga videli vaščanje po dolgem času zopet v cerkvi. V kotu je klečal in ni dvignil očes, ki so mu jih zalivali potoki solz. Po opravi se je šel v župnišče in drugi in tretji dan zopet. Gospod župnik so poklicali mnogo mož iz fare in iz okolice k sebi in so jim izročili večje ali manjše vsote denarja; tudi na pošto ga je šlo precej kot Rokovo povračilo.

Prišla je zopet nedelja in pred mašo je klečal pri obhajilni mizi tudi Rok. Še v cerkvi se je preril k njemu

Bogom pogovarjali. Kak strašno me srce boli, da vidim po nedelaji svetkaj pole puno z delavci, cerkev pa prazno, samo par ženk sedi v klopih. Če bi Vi to vidili, bi se nad nami razjokali. Prosite Marijino pomoč, naj nas občuva stanovitne v tom pokvarjenom sveti, te zablone ljudi pa povrne na pravo pot. Vüпам se, da me bo Vaš list srečno pripelal skoz teh nevol. Bolšega pripomočka si v tujini nišče ne more želei, zato pa ostane Vaš list moj najboljši prijateo. Pozdravljam Vas, svoje stariše, brate, sestre, preč. g. voditela M. Družbe i celo M. Družbo. Drage sestre! Molite za mene, kak smo si oblübile, da se spuni pesem:

Da na veke zveste ljuba Mati,

Ti hčerke hočemo ostati!

Hanc Rozalija iz Črensovec.

Caudray, 5. jul. 1936.

Poštüvani g. urednik!

V Imeni Jezüsa i Marije Vas najsrčnej pozdravim i Vam želim dobro zdravje, da bi še več let mogli skrbeti za nas s svojimi listi, ki so nam edina tolažba v tujini i pri šterih se čütimo, kak da bi doma bili. Nesem Vam vüpala prle pisati, ar bole znam hrvatski kak slovenski, sem priženjena iz Hrvatske v Dugoveške Gorice. Pošilam Vam naročnino, ka de više, ostane na podporo. Pozdravljam dühovnike Lendavske, mojo mater v Dugoveškij Goricaj, ki jo zročim g. dühovnikom v obrambo. — Perša Agneza iz Dugoveških Goric v Franciji.

Pozdrav pošilajo: Kolman Ana, Igeurande, Francija, doma v Trdkovi, svojim starišom, bratom, sestram, sosedom i rodbini v Trdkovi i v Martinji i uredniki Novin. Zahvali se za redno pošilanje listov, žele bože plačilo uredniki, je pri dobroj krščanskoj družini i svete meše ešče niedno nedelo ne vönehala. — Makövec Marija, Dolnji slaveči, iz Francije, uredniki Novin i se zahvali za redno pošilanje naših listov, ki so njej na veliko radost. Celoj Slovenskoj Krajini, dragim starišom bratom, rodbini, botrini, sosedom, prijateljicam, vsem poznancom v Jürjanskoj i gračkoj fari. Že je pet let v ednomistom mesti i vsako nedelo lahko ide k svetoj meši, je jako dobra krščanska družina njenoga gospoda, tüdi spoved lejko redno opravi. Veseli jo, da more po rokaj Nevtene Device Marije darüvati sveto mešo dobromi Bogi na molbo, to je veliki hasek za duše.

Banque S. Baruch et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-16

Gašper in mu stisnil roko.

Rokova hišica je bila kmalu na prodaj, ker je na noben način ni hotel vzeti Gašper zase. Skupiček se je nato razdelil med farne reveže. Rok je bil prej ostavil faro, kjer je toliko let delal pohujšanje, in nastopil je pot pokore.

Šel je na Brezje, na Sv. Višarje in na Sv. Goro, po potu proseč si miloščine. Vsi, ki so ga videli, so se čudili njegovi ponižnosti in krotkosti. Takega berača še niso poznali.

„Nisem vreden tolike dobrote,“ je zatrjeval za najmanji dar in neprenehoma je molil.

Bolan se je vrnil s trimesečnega pota v Log in par tednov kesneje je vdan v božjo voljo pod Matevževim podstrešjem na tleh umrl. Niso ga mogli pripraviti, da bi ga bili prenesli v hišo ali da mu bili vsaj pripravili postelj.

„Prevelik grešnik sem, samo molite zame,“ je navadno ponajljal.

Pokopali so ga poleg njegove matere. Gašper, ki ga je spremljal k zadnjemu počitku, je pri novem grobu — veselih, jasnih oči pogledal proti nebu:

„Mati, izvršil sem svojo obljubo. Hvala Bogu!“

Zapisnik

rednega plenarnega zasedanja sreskega kmetijskega odbora 15. 4. 1936.

II.

Skrb banovine je tudi, da redno obnavlja dobro semensko blago, da se izvajajo poskusi z novimi sortami in kulturami, da se pri živinoreji redno osvežuje kri z od drugod vpelanimi plemenskimi živalmi, posebno pa, da s poukom in tečaji dvigne strokovno izobrazbo kmetovalcem. Tudi more le ta višja oblast s svojo avtoriteto in policijsko močjo doseči, da se bodo zakoni o pospeševanju kmetijstva tudi v resnici izvajali. Samo z njeno pomočjo je mogoče res doseči na pr., da izgine šmarnica, da se ne uporabljajo zakotni biki, da se razni škodljivci res uničujejo, dočim predsedniki občin sami tega ne morejo, če hočejo, da ne pride njih imetje v nevarnost.

Sreski kmetijski odbor pa mora sam podpreti povsod tam, kamor vsled oddaljenosti ali pomanjkanja organizacij banovinske podpore ne dospejo tako, da bo polagoma v vsakem kraju za demonstracije in kot vzorci par dobrih gnojšč, par vzornih hlevov in svinjakov, silosev, umetnih, osušenih in pravilno namakovanih travnikov, nakaj primerno urejenih kmetijskih vrtov, sadovnjakov itd. Posebno pa naj podpre občine, ki same pikažejo dobro voljo.

Občine, ki pa toliko denarnih sredstev nimajo na razpolago, se pa morajo pri tem delu bolj poslužiti zakonite moči, katere jim dajejo zakoni, vendar pod sopomočjo kralj. banške uprave. Znano je, da imajo kmetovalci prav radi točen red, vendar mora biti tudi nekdo, ki ta red pravilno odreja. Tako ni na pr. niti pravilno, da bi morale občine same nakupovati vse potrebne bike, katere porabljajo v večji meri ravno gospodarsko močnejši, pač pa naj strogo skrbijo, da bodo izginili zakotni biki in da bodo redno plačevali skočnine.

Selekcijska društva in druge organizacije tudi nimajo nikakor namena, da bi z vednimi prošnjami skušale zbirati le podpore za svoje člane, marveč naj v svoji sredi zbirajo raje manjše število, a zato boljše in dovtetnejše gospodarje, ki bodo res z zanimanjem sodelovali in tudi nekaj žrtvovali za skupnost.

Tudi smernice tega dela bi bilo potrebno nekoliko spremeniti. Pospeševanje živinoreje je sicer umestno, vendar bo treba tudi drugim panogam posvetiti več sredstev in dela. Podlaga vsej živinoreji so dobri travniki in dovolj pridelka beljakovinske krme na polju. Vsled goste naselitve sedaj ni več mogoče spremeniti v večjem obsegu njiv v travnike, treba bo pa pridelati več živalske krme na polju, da dobi živina poleg slame vsaj potrebno beljakovinsko krmo. Zato bo potrebno sejati na polju več detelj, ki zavzemajo danes v srezu komaj

8% površine, več raznih travnih mešanice, več ovs, soje lenenega semena itd.

Več brige bo potrebno posvetiti tudi sadjarstvu. Ravna sicer ni tako primerna za to, zato pa toliko bolj sončni obronki podaljškov Goriškega, ter nižje lege Lendavskih gor, v katere bolj spada sadno drevje, kot pa trs. Pa tudi po ravnini se bo moralo posaditi več sadnega drevja, da bo jabolčnik kot domača pijača polagoma prenal škodljivo šmarnico, ki se šari ravno, ker ni druge primerne domače pijače. Nekoliko bi sadno drevje obvedno večjem škodljivem krčenju gozdov oviralo tudi pot ostrim, suhim vetrovom, ki postajajo vedno hušji in vedno bolj izsušavajo zemljo. Po bregovitem terenu bi pa travna ruša pod sadnim drevjem zavarovala rahlo peščeno zemljo, katero v toliki množini vsako leto odplavljajo številni nalivi.

Zlasti bo pa moral sreski kmet. odbor osmeriti svoje delovanje na dvig strokovnega pouka in propagande. Posebno sedaj, ko je upanje, da se kmalu otvori kmetijska šola, bo moral skrbeti za potrebna sredstva, da bo čim več starejših, po možnosti pa vsa kmečka mladina šla skozi to šolo, skozi praktično-teoretične tečaje iz travništva, govedoreje, svinjereje, sadjarstva, ureditve domov, knjigovodstva, sodelovanja pri organizacijah združenstva itd. Še-le po tem bi bilo res pospeševalno in posvetovalno delo v srezu združeno z uspehom. (Dalje.)

Službena naznanila.

Sresko načelstvo v Dolnji Lendavi, dne 20. VII. 1936.

II. No 5606/2.—

Pišmovka, podatki.

Vsem občinam!

V zadnjem času se je pojavila pišmovka tudi v tukajšnjih krajih zlasti ob potoku Lendavi in Črni potok, gotovo pa tudi ob Muri in njenih starih rokavih. Da bi se točno ustanovilo, v koliki meri se je ta nevarni škodljivec razširil, zberite točne podatke, kje je pišmovka zapažena, kdaj in koliko jih je že ubitih in od koga, na kateri način jo je najlažje ujeti itd.

Pišmovka je dolga okrog 40, visoka pa okrog 20 cm. Telo je pokrito z dlako ki je rdeče-rjavkaste barve, rep pa je plošnat in lustast ter služi živali kot krmilo. Zadnji nogi sta precej večji in imate plavalno kožico. Pišmovka živi ob mirnih vodah, posebno tam, kjer rastejo goste vodne in obržne rastline.

Nevarno je posebno na nasipe, v kateri si napravi gnezda in potrebne hodnike na vse strani. Zunanji vhod v gnezdo je vedno pod vodo, zato ga je zelo težko opaziti.

Ker je pišmovka nevaren škodljivec, pozovite prebivalstvo, da jo posved ubija in uničuje. Posebno ribiči in mlinarji lahko pokončajo veliko tega škodljivca. Koža pišmovke ima precejšnjo vrednost kot kožuhočina posebno od živali, obiti po zimi, ko je dlaka bolj gosta in daljša.

Dva primerka pišmovke bi rabilo tukajšnje sresko načelstvo za poučne svrhe. Primerno nagrado za predložene živali bo izplačal sreski kmetijski odbor. Poročilo predložite do 10. avgusta 1936.

Sreski načelnik:

Dr. Bratina s. r.

Razglas.

Kuratorij samoupravne gimnazije v M. Soboti naznanja, da bosta v prihodnjem šolskem letu 1936/37 odprta na gimnaziji v M. Soboti peti in šesti samoupravni razredi. Kuratorij je podvzel potrebne korake tudi za otvoritev sedmega samoupravnega razreda in da država prevzame vse višje razrede, ni pa prejel od danes nikake rešitve ali obvestila. M. Sobota, dne 18. julija 1936.

Kuratorij samoupravne gimnazije.

Pošta.

Franko Franc, Manchecourt, Francija. Naslov spremenili, naročnine ešče nikaj ne dobili. Ti piši domo, naj zdignejo z kase i nam plačajo, mi nemamo oblasti. Raj smo pa, če ti pošleš, ar moramo z gotovim plačevati vsaki teden. Odpiši nam, šteroga Marijinoga lista si ne dobo, ka ti ga določimo. — F. A. Zemun. Izročeno v dotično mesto. — V. A. Bled. Prosimo. — Sukič. Radovci. Zakaj ste nam ne včas javili, koliko števil ste menje dobili? Keliko smo meli, teliko vam zdaj določimo. — Baša Jozefe domači. Vaše Novine iz Francije so prišle nazaj. Naznanite nam njeni novi naslov. — Beer J. Lukačevci. Obrnite se na gd. Plej Marijo Hotel d'Orleans Ave de la Gare Chateauraux, Indre, France. Mogoče bo njeni gospod rabo kaj, ali pa vam dao naslov, kam se lejko prosite. — Kerec M. VIII. ers. Vse bo po želi vašoj. Me bo veselilo, če pridete.

Küpm kravo, dobro mlekarico, nej prestaro in tüdi veščo vožnje. - Oglasite se najkesnej do 5. avgusta letos v SOBOTI, NOVA ULICA 10.